

De farmaceutische maffia

Farmamaffia en fusiemanie

De consolidatie in de geneesmiddelenindustrie

Prof. Harpal Brar

De geneesmiddelenindustrie is één van de meest winstgevende ter wereld, samengesteld uit een paar dozijn reusachtige bedrijven met door patenten beschermde monopolies op stoffen waar mensen van overal ter wereld letterlijk voor sterven. Volgens de Economist van 21 februari 1998 was de gemiddelde winstmarge van de tien grootste farmaceutische bedrijven in 1996 30%, wat verklaart waarom het produceren van medicijnen één der grootste industrieën blijft. **Het monopolie op patenten en een monopoliepositie op de markt is de sleutel tot de uitzonderlijke winstgevendheid van de geneesmiddelenindustrie en haar jaarlijkse inkomstengroei van 10%. Het is daarom dat de verdere monopolisering van de geneesmiddelenindustrie onverminderd doorgaat.**

De Russische revolutionaire denker en leider Vladimir Iljitsj Lenin stelde dat "het financieringskapitaal het tijdperk van de monopolies heeft voortgebracht. En de monopolies zijn overal de dragers van monopolistische beginselen: **In plaats van op de open markt te concurreren, worden 'relaties' ingeschakeld om een voordelige zaak af te sluiten.**" (Het imperialisme als hoogste stadium van het kapitalisme, p.81). En verder: **"Is een monopolie eenmaal tot stand gekomen en beschikt het naar willekeur over miljarden, dan dringt het absoluut onvermijdelijk alle gebieden van het maatschappelijk leven binnen, geheel onafhankelijk van het politieke stelsel of van welke andere 'details' ook."** (ibid., p.72).

De geneesmiddelenindustrie vormt een zeer levendige illustratie van de hierboven geciteerde opmerkingen van Lenin, **aangezien ze een samenhang vormt van de farmaceutische industrie, de regering, verzekeringsmaatschappijen, advocaten, de media, de staat en de bureaucratie, de medische wereld en het wetenschappelijk establishment met diens overvloed aan wetenschappelijke conventies en publicaties, 'liefdadige' stichtingen van allerlei slag (de Carnegie en Rockefeller stichtingen bijvoorbeeld) en financiële instellingen. Volkomen onbewust van zelfs maar het denkbeeld van belangenconflicten, gekenmerkt door een totaal gebrek aan scrupules gebruikt deze industrie controle, machtsmisbruik, propaganda, desinformatie, omkoperij, intimidatie en zelfs moord zonder verpinken.**

Net zoals er een militair-industrieel complex bestaat, bestaat er een medisch-industrieel complex, passend de 'medische maffia' genoemd door de Canadese dokter Guylaine Lanctôt in haar boek met dezelfde titel. Deze industrie is het niet te doen om de goede gezondheid van de mensen, want altijd en overal goed doen zou de dood betekenen voor hun enorme winsten. Alleen patiënten, die vaker en langduriger ziek zijn, zijn de weg naar winst. In plaats van gezondheid voor iedereen is het (natuurlijk niet openlijk gebruikte) motto ziekte voor iedereen, want alleen ziekte maakt dat ze winstgevende medicijnen kunnen verkopen en enorme winsten kunnen maken en de aandelenkoersen kunnen doen stijgen. Om dit doel te bereiken worden leugens en fraude gebruikt, smeergeld betaald en informatie achtergehouden. Net hierom ligt de klemtoon op symptomen in plaats van oorzaken, op het vertragen van het verloop in plaats van de richting te veranderen - samengevat: winst eerder dan een dienst voor het volk.

Om de monopoliewinsten te behouden worden het patentenmonopolie en de wetten aangaande intellectuele eigendomsrechten gebruikt om betaalbare generische geneesmiddelen tegen te houden. De obscuriteit van de inheligheid en onmenselijkheid van de geneesmiddelenindustrie kwam in het voetlicht toen ze probeerden de Zuid-Afrikaanse regering voor de rechtbank te dagen wegens diens gebruik van generische middelen om AIDS-slachtoffers te helpen. Geconfronteerd met de wereldwijde afkeuring waren de geneesmiddelenfabrikanten gedwongen hun rechtszaak te laten vallen.

Daarenboven doet de geneesmiddelenindustrie al wat ze kan om natuurlijke remedies in een slecht daglicht te stellen en de beoefening van alternatieve geneeskunde te laten bannen of verzwakken via wetgeving en controle. Ze belasteren milieuactivisten en zij die ethiek en andere even 'irrationale' overwegingen ter sprake brengen. Of zoals Guylaine Lanctôt het uitdrukt, de farmaceutische industrie "...zaait ziektekiemen en oogst de beloning" onder het mom van publieke zorg en wetenschappelijk onderzoek,

met alle touwtjes van het systeem in handen, met "uitzonderlijke tact en diplomatie", werkend "achter de schermen via tussenpersonen". Alle deuren gaan ervoor open en autoriteiten op alle niveaus, zowel in de regering als in de medische wereld, "staan onder hun immense macht", en ze heersen over hen via milde corruptie of via vrees en dreiging met straffen. Volgens haar "staan de regering en hun vertegenwoordigers op de loonlijst van de industrie". Verkozen politici en de hoge ambtenaren moeten buigen voor de wil van de industrie, want bij "het minste teken van tegenwerking of aarzeling van hun trouw zullen zij uit de gratie vallen en verstoten worden " (The Medical Mafia, pp. 88-89).